

نئين نصاب مطابق

درسي سنڌي ڪتاب

ڪلاس ڇهون

۽ ورڪ بُڪ
سنڌي گرامر ۽ ڪمپوزيشن سان گڏ

ليکڪ

شيخ نديم تصور

M.A (Sindhi), M.A (Eco:), M.Ed.

®

زم زم سائنس پبليڪيشنز ڪراچي

انتباه

هن ڪتاب جا مڪمل حق پبلشر وٽ محفوظ آهن.
هن ڪتاب جي ڪنهن به حصي جي مڪمل طور تي جزوي لحاظ سان نقل ڪرڻ واري جي خلاف ڪاپي رائيٽ ايڪٽ تحت قانوني ڪارروائي ڪئي ويندي.

قانوني مشير

ناشر

ذوالفقار علي شيخ

زم زم سائنس پبليڪيشنز ڪراچي®
ٽريڊ مارڪ (مهراڻ سيريز) رجسٽرڊ

مهرات سنڌي درسي ڪتاب	ڪتاب
شيخ نديم تصور	ليڪڪ
M.A (Sindhi), M.A (Eco:), M.Ed:	
وڪيل گل	معاون
M.A (Sindhi), B.Ed:	
عمران ميراڻي ۽ عديل احمد داڍو	ڪمپوزنگ
آصف ڪمپوزرس لڪي	ڊزائيننگ
زم زم سائنس پبليڪيشنز	پبلشرز

اسٽاڪسٽ

071-5626093

نيو مهراڻ بڪ اسٽور نم جي چاڙهي سکر

071-5624790
071-5627774

مهراڻ بڪ سينٽر شاهي بازار سکر

سنڌ جي هر ننڍي وڏي شهر جي سڀني دڪانن تي بارعايت دستياب آهي.

فهرست

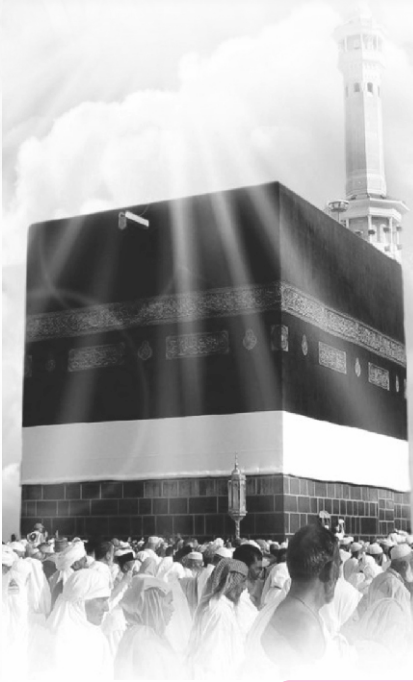
نمبر	عنوان	سبق
05	حمد (بيت)	01
09	پاڻ سڳورن ﷺ جن جو ننڍپڻ	02
13	مولود	03
16	شاه ولي الله رَحْمَةُ اللهِ عَلَيْهِ	04
19	عدل ۽ انصاف	05
23	وطن (نظم)	06
26	مثالي ڳوٺ	07
30	شهر جي صفائي	08
34	مليريا	09
38	زراعت	10
43	وقت چوي آئون بادشاهه (نظم)	11
48	ميٺ محبت	12
52	سورهيه بادشاهه	13
57	سارنگ	14
61	ڪوري (نظم)	15
65	پاڪستان جي تحريڪ ۾ سنڌ جو ڪردار	16
70	اسين وطن جا مزور هاري (نظم)	17
74	سچل سرمست جو ميلو	18
78	خاص ٻار	19
82	صبح نه آهي دُور ساڻي	20
86	هٿرادو سيٽلائيٽ	21

فهرست

سبقت	عنوان	نمبر
22	کارونجهر جا کرشما	91
23	سکر جو سیر	95
24	هنگلاج جو سفر	99
25	دور بینی	103
26	گدري ٿار چنڊ (نظم)	106
27	ڪٽنب ۽ ڪهاڻي	109
28	ملاڪڙو	113
29	ايڇ ايمر خوجا	117
30	ٽيليفون (نظم)	121
31	تڏا ۽ تونريون ٺاهڻ	125

حمد (نظم)

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
هلائج	ونائج، دڳ لائڻ
پيچرن	رستن، دڳن
نازل	لاھڻ
گهڙي	وقت، ساعت
ڪم ظرف	گهٽ عقل وارو
ڪميون	ڪوتاهيون
ڪڻيون	ڦڙيون

شعرن جي تشريح

خداوندا عالم ڪرم ڪر سڀن تي،
هلائج اسان کي سڏن پيچرن تي.
سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ الله پاڪ کان دعا
گهرندي چوي ٿو ته الله سائين اسان تي باجهه ڪر ۽ اسان کي
هدايت واري رستي تي قائم رک.

بچائج تون مولا اسان کي انهن کان،
عذابن کي نازل ڪيئي جن دڳن تي.
سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ الله پاڪ کان دعا
گهرندي چوي ٿو ته الله سائين جن رستن تي تون پنهنجو عذاب
نازل ڪيو آهي، اسان کي انهن رستن کان سدائين بچاء.

عبادت ۾ پنهنجي حياتي گذاريون،
 رهي هر گهڙي ذڪر تنهنجو چين تي.
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ دعا گهرندي چوي ٿو ته
 الله سائين اسان کي اهڙو بڻاءِ جو هر وقت تنهنجي عبادت ڪريون
 ۽ هر وقت توکي ياد ڪريون.

اسان ڪم ظرف ۽ ڪميون ٻيون هزارين،
 مگر فضل تنهنجو ٿئي شل ڪنن تي.
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ دعا گهرندي چوي ٿو ته
 الله سائين اسان انسان گهٽ سمجهه وارا آهيون، اسان ۾ تمام
 گهڻيون ڪوتاهيون آهن پر تون اسان جو مالڪ آهين، تون اسان
 ڪنن تي شل پنهنجو ڪرم ڪرين.

رڳو آسرو تنهنجو آهر بشر کي،
 خوشي آڻ سائين غريبن گهرن تي.
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ دعا گهرندي چوي ٿو ته
 مالڪ سائين! هر هڪ انسان کي بس تنهنجو ئي سهارو آهي،
 تنهنڪري تون ئي غريبن جي گهرن ۾ خوشيون آڻ.

رڳو تنهنجي نظر ڪرم ئي گهرون ٿا،
 ڪڻيون تون ڪرم جون وسائج وطن تي.
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ دعا گهرندي چوي ٿو ته
 الله سائين! اسان کي بس تنهنجي ٻاجه ۽ ڪرم واري نظر
 گهرجي. اسان جي ملڪ مٿان رحم فرما.

دعائون ”تصور“ گهرون ٿا سدائين،
 ٿئي ڦيرو فضل جو اسان بي وسن تي.
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”نديم تصور“ چوي ٿو ته الله سائين!
 اسان هر وقت تنهنجي آڏو دعائون ٿا گهرون. اسان بيوس ۽ لاچار
 آهيون، اسان تي پنهنجو فضل فرما.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. شاعر ڪهڙن ڊڳن کان بچڻ لاءِ خدا کان دعا ٿو گهري؟
 ج. شاعر انهن ڊڳن کان بچڻ جي دعا گهري ٿو جن ڊڳن تي الله تعاليٰ عذاب نازل ڪيو.
2. اسان کي سڄي زندگي ڪنهن جي عبادت ڪرڻ گهرجي؟
 ج. اسان کي سڄي زندگي الله تعاليٰ جي عبادت ڪرڻ گهرجي.
3. هر بشر کي ڪنهن جو آسرو آهي؟
 ج. هر بشر کي الله تعاليٰ جو آسرو آهي.

هينيان خال پريو.

1. خداوندا عالم _____ ڪرم _____ ڪر سڀن تي
2. اسان ڪم ظرف ۽ _____ گميون _____ ٻيون هزارين
3. رڳو آسرو تنهنجو آهر _____ بشر _____ کي
4. ڪڍيون تون گرم جون وسائج _____ وطن _____ تي

لفظن جي معنيٰ لکوءِ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

جهان

عالم

دوست منا دلدار عالم سڀ آباد ڪرين.

جملو

رستا

پيچرا

الله تعاليٰ اسان کي سنن پيچرن تي هلائي.

جملو

ڪوتاهيون ڪميون

جملو اسان کي ٻين جي ڪمين تي نظر نه رکڻ گهرجي.

ڪم ظرف گهٽ عقل وارو

جملو ڪم ظرف ماڻهو سدائين نقصان سهندا آهن .

فضل ڪرم

جملو الله تعاليٰ جو اسان تي اهو ڪرم آهي جو اسان پاڪستاني آهيون.

پاڻ سڳورن ﷺ جن جو ننڍپڻ

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
يتيم	جنهن جا والدين فوت ٿي وڃن
پائيندا	پسند ڪندا
رواج	رسم
پرورش	پالنا
گتو	گار گند
چارڻ	گاهه ڪرائڻ ۽ گهمائڻ
وارياسي	واريءَ واري زمين
وڏائي	فخر
چارڻ	لفظ
معنيٰ	معنيٰ
وارياسي	پروڙيان
وڏائي	عار
وارياسي	جارجيان، پرڪيان
وڏائي	عيب

خلاصو

هن سبق ۾ حضور ﷺ جي ننڍپڻ جو ذڪر ڪيو ويو آهي. ٻنهي جهانن جا سردار حضرت محمد ﷺ ٻارهيڻ ربيع الاول تي مڪي شريف ۾ ڄاوا. حضور ﷺ جي ڄمڻ کان ڪجهه مهينا اڳ سندن والد حضرت عبدالله لاڏاڻو ڪري ويو، ائين پاڻ سڳورا ﷺ ننڍي هوندي ئي يتيم ٿي ويا. ان ڪري پاڻ سڳورا ﷺ يتيمن کي ڏاڍو پائيندا هئا. ان دؤر جي رواج مطابق سندن پرورش لاءِ ڪين دائي حليمه رضه جي حوالي ڪيو ويو. دائي حليمه رضه جو چوڻ آهي ته پاڻ سڳورا ﷺ ننڍي هوندي نه

روئيندا هئا ۽ نه ڪو گتو لفظ ڪيندا هئا. سدائين ساڄي هٿ سان کائيندا هئا. پاڙي جي ٻارن کي راند روند ۾ رڌل ڏسي کين چوندا هئا، ته اسين رڳو راند روند لاءِ پيدا نه ڪيا ويا آهيون.

بيبي حليمه رضه جا ٻه پٽ ٻڪريون چاريندا هئا. پاڻ سڳورن ﷺ، بيبي حليمه رضه کي چيو ته ”مون کي ڇڏيو ته آئون به وڃي انهن سان ٻڪريون چاريان. آئون چاهيان ٿو ته قادر جي قدرت کي پروڙيان، جبلن ۽ ميدانن کي ڏسان، جيڪي الله پاڪ جي وڏائيءَ جون نشانيون آهن.“ اهڙي طرح پاڻ سڳورا ﷺ ٻڪريون چارڻ ويندا هئا. سندن انهيءَ عمل ۾ اسان لاءِ اهو سبق آهي ته ڪنهن به پورهئي کان عار نه ڪرڻ گهرجي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① پاڻ سڳورا ﷺ ڪڏهن ۽ ڪٿي جاوا؟
- ج ٻاڻ سڳورا 12 ربيع الاول تي مڪي شريف ۾ جاوا.
- ② پاڻ سڳورن ﷺ کي پرورش لاءِ ڪنهن جي حوالي ڪيو ويو؟
- ج ٻاڻ سڳورن ﷺ کي پرورش لاءِ بيبي حليمه سعديه جي حوالي ڪيو ويو.
- ③ هن سبق مان پورهئي بابت اسان کي ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟
- ج اسان کي هن سبق مان پورهئي بابت اها نصيحت ملي ٿي ته ٻنهي جهانن جي سردار پاڻ سڳورن ﷺ ٻڪريون چاري اهو ثابت ڪيو آهي ته پورهئي ۾ ڪوئي عيب نه آهي. اسان کي حلال ڪمائڻ لاءِ ڪنهن به پورهئي ڪرڻ ۾ عار محسوس نه ڪرڻ گهرجي.

4 پاڻ سڳورا ﷺ ٻارن کي ڪيڏندي ڏسي ڇا فرمائيندا هئا؟

ج پاڻ سڳورا ﷺ ٻارن کي ڪيڏندي ڏسي چوندا هئا ته ”اسين رڳو

راند روند لاءِ پيدا ڪو نه ٿيا آهيون، اسان کي دنيا ۾ ٻيا به ڪم ڪرڻا آهن.“

هينيان خال ڀريو.

1 پاڻ سڳورا ﷺ ٻارهين ربيع الاول تي مڪي شريف ۾ جاوا.

2 بيبي حليمه رضه، پاڻ سڳورن ﷺ جي پالنا نهايت ايمانداري ۽ سچائي سان ڪئي.

3 ڪڏهن به پورهئي کان عار نه ڪرڻ گهرجي.

4 پاڻ سڳورا ﷺ ننڍي هوندي زبان مان ڪو گتو لفظ نه ڪيندا هئا.

صحيح جواب چونڊيو.

1 اسان جا پيارا پيغمبر حضرت محمد ﷺ جن ٻارهين ربيع الاول تي مڪي شريف ۾ جاوا.

(i) محرم الحرام (ii) صفر المظفر (iii) ربيع الاول ✓

2 پاڻ سڳورن ﷺ جن جي ڄمڻ کان اڳ سندن پيءُ حضرت عبدالله وفات ڪري ويو.

(i) پيءُ ✓ (ii) چاچو (iii) ڏاڏو

3 بيبي حليمه رضه جا ٻه پٽ هئا، جيڪي روزانو ٻڪريون چارڻ ويندا هئا.

(i) ٻه ✓ (ii) ٽي (iii) چار

4 جبلن ۽ ميدانن کي ڏسان، جيڪي الله جي وڏائيءَ جون نشانيون آهن.

(i) حڪمتون (ii) نشانيون ✓ (iii) ڪرامتون

هينين واحد لفظن جا جمع لکو.

واحد	جمع	واحد	جمع
ڏاڍو	ڏاڍا	زبان	زبانون
نشاني	نشانيون	ٻڪري	ٻڪريون
تڪليف	تڪليفون	راند	رانديون

ه لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

پيدا ٿيا

ڄاوا

جملو اسان جا نبي سڳورا ﷺ مڪي شريف ۾ ڄاوا.

فوت ٿيڻ

وفات

جملو علامه اقبال جي 21 اپريل تي وفات ٿي.

پالنا

پرورش

جملو اسان جي نبي سڳوري ﷺ جي پرورش حضرت بي بي حليمه ڪئي.

پرڪڻ

پروڙڻ

جملو شاه پٽائي رح ننگري ننگري گهمي ڪري الله جي ڌرتي کي پروڙڻ جي ڪوشش ڪئي.

پيار

شفقت

جملو اسان کي پنهنجي ننڍڙن سان شفقت سان پيش اچڻ گهرجي .

مولود

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
ويزَ	تڏي هوا	سدِير	خبر
ميرَ	سردار	موچارا	سهڻا
سُٽي	ٻڌي	آھ	صدا
ڪاھ	چڙھائي	نفس نور	سرڪش نفس
ڏيلُ	جسم	توھ	ٻاجھ، فضل
ڏڪايو	ڊيڄاريو	قيام	رهائش
ڄام	سردار	ماڙُ	مهرباني
سياھُ	ڪارو	ڪامل	پهتل، مڪمل
قلب	دل	اجاريو	سنواريو

شعرن جي تشريح

اچي وير، ڏي سدير، منا مير موچارا
 سٽي آھ، ڪجان ڪاھ، منا مير موچارا
 سمجھاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”مصري شاه“ نبي اڪرم ﷺ جن سان مخاطب ٿي چوي ٿو ته اي منا سردار! تنهنجي سيرت اسان کي سجاڳي عطا ڪئي آهي. اي سردار! جڏهن به مان ڪنهن پريشانيءَ ۾ هوندو آهيان ته تنهنجي پاڪ سيرت ذريعي ئي مان ان کان نجات حاصل ڪندو آهيان.

نفس نور، ڪيو شور، ڏوهن ڏيل ڏڪايو
 بخش ڏوه، ڪرين توه، مِنا مير موچارا!
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”مصري شاه“ چوي ٿو ته اي مِنا
 سردار! اسان نفساني خواهشن ۾ جڪڙيا پيا آهيون. گناهن سبب
 اسان جو جسم ڏڪي ٿو. اسان تي پاڇه ڪري اسان جا گناه
 بخشرايو.

قبر قيام، اندر ڄام، مِنا! ماڙ ڪجان ڪا
 اتي گهوٽ، ڪجان موت، مِنا مير موچارا!
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”مصري شاه“ چوي ٿو ته اي مِنا
 سردار! هڪ ڏينهن قبر ۾ ٽڪاءُ ڪرڻو آهي. اي سردار! ان وقت
 تنهنجي ئي محبت ۽ تنهنجي طريقي جي اطاعت ئي مون کي اتي
 مدد ڏئي سگهندي.

مصري شاه، چئي سياه، ڪامل قلب اجاريو
 ڪيان تعريف، تو شريف، مِنا مير موچارا!
 سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”سيد مصري شاه“ چوي ٿو ته اي مِنا
 سردار! ائون گنهگار آهيان، توهين خدا وارا آهيو، منهنجي دل
 توهان جو ذڪر ڪندي سڪون محسوس ڪري ٿي ۽ منهنجي دل
 تان ڪٽ لهي ٿي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① هي مولود ڪنهن جو لکيل آهي؟
- ج هي مولود مصري شاه جو لکيل آهي.
- ② هن مولود ۾ پنهنجي پسند جو شعر ٻڌايو.
- ج قبر قيام، اندر ڄام، مِنا! ماڙ ڪجان ڪا،
 اُتي گهوٽ، ڪجان موت، مِنا مير موچارا.

3 شاعر پنهنجي قلب (دل) بابت ڇا ٿو چوي؟

ج شاعر پنهنجي قلب (دل) بابت چوي ٿو ته منهنجي گناهن جي ڪري ڪاري ٿي ويل دل کي اچي صاف ڪيو ته جيئن الله جي وڏائي ۽ تعريف ڪري سگهان.

هيٺيان خال پريو.

1 نفس نور، ڪيو شور _____ ڏوهن _____ ڏيل ڏڪايو

2 اُتي گهوت، ڪجان موت، منا _____ مير _____ موچارا

3 ڪيان تعريف _____ تو شريف _____ منا مير موچارا

4 سُٽي آه، ڪجان _____ ڪاه _____ منا مير موچارا

ج لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

لفظ معنيٰ

موت واپسي

جملو هڪ ڏينهن هر انسان جي آخرت تي ڏي موت آهي.

قيام رهائش

جملو قبر ۾ هميشه لاءِ قيام ٿيندو.

آه دانهن، رڙ

جملو ڪنهن غريب جي آه نه ڪٿو.

موچارا سهڻو

جملو اسان جي وطن جا نظارا موچارا آهن.

تعريف ساراهه، وڏائي

جملو الله جي تعريف جو حق صرف اسان جي نبي ﷺ

ادا ڪيو.

شاه ولي الله دهلوي رحمۃ اللہ علیہ

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
قطب	ولي/ رهبر
الدين	دين جو
ولي الله	الله جو ولي
ڦيٽاڙو	ڏڦيڙ، تعاق
اٿل پٿل	بي انتظامي
مصروف	رُڌل
بيڙاين	برائين
گمراه	پٽڪيل
پرڪيو	جاچيو
لفظ	معنيٰ
بدعتن	خراپين
پهه	ارادو
پرائيندا	حاصل ڪندا
ولي	نيڪ بندو

خلاصو

حضرت شاه ولي الله رح جو اصل نالو قطب الدين احمد ۽ ”ولي الله“ سندس لقب هو. سندس والد جو نالو شاه عبدالرحيم هو. شاه ولي الله 1114 هجريءَ ۾ دهليءَ ۾ پڙسان هڪ ڳوٺ ۾ ڄائو.

هو ننڍپڻ کان ئي ذهين ۽ هوشيار هو. پندرهن سالن جي عمر ۾ اسلامي علم پڙهي پورو ڪرڻ سان گڏوگڏ پنهنجي والد

ڪان فيض پڻ حاصل ڪيائين. ان وقت جي ڏکين حالتن کي سامهون رکي بدعتن ۽ بيچڙين کي ختم ڪرڻ جو پڪو پھ ڪيائين. هن مسلمانن ۾ اتحاد جي ڪوشش ڪئي ۽ انهن ۾ ٻڌي پيدا ڪئي.

1143 هجريءَ ۾ حج ڪيائين. اتان موٽڻ تي ماڻهن کي قرآني تعليم جو سڏ ڏنائين ۽ پراڻي مدي خارج نظام کي توڙڻ جو نعرو هنيائين. هن ڪيترائي ڪتاب لکيا آهن، جن ۾ ”حجة الله البالغه“ گهڻو مشهور آهي. هن 62 ورهين جي عمر ۾ 1176 هجريءَ ۾ وفات ڪئي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. حضرت شاه ولي الله رح جو اصل نالو ٻڌايو.
- ج. حضرت شاه ولي الله رح جو اصل نالو قطب الدين احمد هو.
2. حضرت شاه ولي الله رح ڪٿي ۽ ڪڏهن پيدا ٿيو؟
- ج. حضرت شاه ولي الله 1114ھ ۾ دهليءَ ۾ پيرسان هڪ ننڍي ڳوٺ ۾ پيدا ٿيو.
3. حضرت شاه ولي الله رح جو مشهور ڪتاب ڪهڙو آهي؟
- ج. حضرت شاه ولي الله رح جو مشهور ڪتاب حجة الله البالغه آهي.
4. حضرت شاه ولي الله رح ڪڏهن وفات ڪئي؟
- ج. حضرت شاه ولي الله رح 62 سالن جي عمر ۾ 1176ھ ۾ وفات ڪئي.

هينين خال ڀريو.

1. شاه ولي الله رح جي والد جو نالو _____ شاه عبدالرحيم هو.
2. شاه ولي الله رح جو دؤر سياسي _____ ڦيٽاڙي جو دؤر هو.
3. شاه ولي الله رح رايا ڏيڻ ۾ ڪنهن جي به _____ پرواهه نه ڪيائين.
4. واپس اچي ماڻهن کي _____ قرآني تعليم جو سڏ ڏنائين.

ج. هيٺين لفظن جا ضد لکو.

ضد	لفظ	ضد	لفظ
عام	خاص	تائيد	تنقيد
عالم	جاهل	رات	ڏينهن
اونداه	روشنِي	فارغ	مصروف

د. هيٺين واحد لفظن جا جمع لکو.

جمع	واحد	جمع	واحد
ننڍا	ننڍو	نالا	نالو
حالتون	حالت	روشنيون	روشنِي
حديث	حديث	مسئلا	مسئلو

عدل ۽ انصاف

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
متاري	پليل	يڪدم	هڪدم، جلدي
واڳ	رسي	چھبڪ	لڪڻ
پل صراط	قيامت واري ڏينهن جي پل	عاجز	بي وس
لاچار	بي وس	بخشش	معافي
	محتاج	ضرورتمند	

خلاصو

هن سبق ۾ ايران جي بادشاهه سلطان ملڪ شاهه سلجوقيءَ جي عدل ۽ انصاف جو ذڪر ڪيو ويو آهي. هڪ پيري شڪار ڪندي، ڪنهن واه جي ڪناري وٽ اچي

منزل ڪيائين. سندس غلامن مان هڪ غلام اتي ڪنهن جي متاري پڪري چرندي ڏٺي، سا ڪُهي پاڻ کاڌائين ۽ ٻين کي به کارايائين. اها پڪري هڪ بيواهه عورت جي هئي، جنهن تي سندس یتيم ٻارن جو گذران هو. اها عورت واهه جي پُل تي بادشاهه جو اڳ جهلي بيهي رهي. جڏهن بادشاهه ۽ سندس لشڪر اتان اچي لنگهيو ته هن ست ڏيئي بادشاهه جي گهوڙي جي واڳ کي جهليو، انهيءَ ساڳئي غلام عورت کي پري هٽائڻ لاءِ ڇهڪ هٽڻ جي ڪوشش ڪئي، پر بادشاهه کيس جهليو ۽ عورت کان پڇيو ته کيس ڇا گهرجي؟ هن جواب ڏنو ته جنهن غلام کيس ڇهڪ ٿئي هنيو، ان سندس پڪري ڪُهي کاڌي آهي. ان تي منهنجي ٻچن جو گذران هو. مون کي انصاف ڪپي. بادشاهه حڪم ڏنو ته مائيءَ کي هڪ پڪريءَ جي عيوض ست پليون پڪريون ڏنيون وڃن.

ڪجهه وقت کانپوءِ بادشاهه گذاري ويو ته مائي سندس قبر تي وڃي سندس بخشش لاءِ دعا گهري. ان وقت ڪن نيڪ ماڻهن خواب ۾ سلطان کي ڏٺو، جنهن چيو ته ”جيڪڏهن اها پوڙهي منهنجي لاءِ دعا نه گهري ها، ته آئون هرگز سزا کان بچي نه سگهان ها.“ سچ آهي ته عدل ۽ انصاف، انسان کي ڪيترين ئي مصيبتن کان بچائي ٿو.

مشق

1. هيٺين سوالن جا جواب لکو.

1. عورت، بادشاهه کي پُل تي بيهاري ڪهڙي دانهن ڏني؟
- ج. عورت، بادشاهه کي چيو ”اي بادشاهه جنهن غلام مون کي ڇهڪ پئي هنيو، ان منهنجي پڪري ڪُهي کائي ڇڏي آهي، جنهن تي منهنجي یتيم ٻارن جو گذران هوندو هو.“
2. بادشاهه، غلام ڏانهن ڪاوڙ ۾ ڏسي ڪهڙو حڪم ڏنو؟
- ج. بادشاهه ڪاوڙ مان پنهنجي غلام ڏانهن نهاريو ۽ حڪم ڏنو ته مائيءَ کي ان جي بدلي ۾ ست پليون پڪريون خريد ڪري ڏنيون وڃن.

3 عورت، بادشاهه جي قبر تي ڪهڙي دعا گهري؟
 ج عورت، بادشاهه جي قبر تي دعا گهري ته ”اي پروردگار! هي تنهنجو بندو، جيڪو هن خاڪ هيٺان سٽل آهي، تنهن مون عاجز سان انصاف ڪيو هو، اڄ اهو لاچار ۽ عاجز آهي ۽ تنهنجي بخشش جو محتاج آهي.“

4 اسان کي هن سبق مان ڪهڙي نصيحت ملي ٿي؟
 ج اسان کي هن سبق مان اها نصيحت ملي ٿي ته عدل ۽ انصاف عدل ۽ انصاف سان هلون، چوڄو عدل انسان کي ڪيترين ئي مصيبتن کان بچائي ٿو.

ب هيٺيان خال ڀريو.

- 1 هڪ دفعي شڪار ڪندي ___ واھ ___ جي ڪناري تي اچي هن قيام ڪيو.
- 2 اها ___ بڪري ___ دراصل هڪ بيواھ عورت جي هئي.
- 3 تنهن عورت کي پري هٽائڻ لاءِ ___ چهڪ ___ هٽڻ جي ڪئي.
- 4 آئون توکان پنهنجو انصاف قيامت جي ڏينهن پُل صراط تي گهرنديس.

ج صحيح جملي جي سامهون ”ص“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”غ“ لکو.

- 1 اها بڪري دراصل هڪ شاهوڪار عورت جي هئي. ☒
- 2 انهيءَ بڪريءَ تي سندس يتيم ٻارن جو گذران هو. ☒
- 3 بادشاهه ڊڄي هڪدم پنهنجي گاڏيءَ تان لٿو. ☒
- 4 بادشاهه ڪاوڙ مان پنهنجي غلام ڏانهن نهاريو. ☒
- 5 جيڪڏهن اها پوڙهي عورت منهنجي لاءِ دعا نه گهري ها، ته آئون هرگز سزا کان نه بچي سگهان ها. ☒

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

د

ضد	لفظ	ضد	لفظ
طاقتور	لاچار	جاگيل	سُتل
خوشي	كاوڙ	مرد	عورت
بددعا	دعا	آزاد	غلام

وطن

ذڪين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ
اکڙين	اکين
چارو	رستو
نظارو	منظر
سگهارو	طاقتور
لفظ	معنيٰ
محنت ڪري	لڳي
سُنو، پاڳ وارو	پلارو

شعرن جي تشريح

وطن اسان جو پيارو، پيارو،
اکڙين جو جڻ آهي تارو.
سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته اسان جو وطن تمام پيارو آهي، جڻ ته اسان جي اکين جو تارو آهي.

جهنڊي جو رنگ آهي سائو،
هن ۾ چمڪي ڇنڊ، ستارو.
سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته اسان جي ملڪ جي جهنڊي جو رنگ سائو آهي ۽ هن ۾ ڇنڊ ۽ ستاري جو نشان آهي.

ديس جي مٽي خوشبوءِ واري،
خوشبوءِ وارو هر هڪ چارو.
سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته اسان

جي وطن جي مٽي خوشبوءِ واري آهي ۽ اسان جي ملڪ جو هر
هڪ رستو پڻ خوشبوءِ وارو آهي.

ڪيت وطن جا سهڻا ڏاڍا،

جيڪي ڏين ٿا خوب نظارو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته اسان
جي وطن جا ڪيت ڏاڍا پيارا آهن ڪيئن جونظارو تمام وڻندڙ آهي.

وڏڙا ٿي ڪيو نالو روشن،

پنهنجي وطن جو پيارا ٻارو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته ٻارو
اوهان به لکي پڙهي ۽ وڏا ٿي ڪري پنهنجي ملڪ جو نالو روشن
ڪريو.

پاڻ لڳي ڏينهن رات بنين ۾،

هتان جو هاري آهي سگهارو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ چوي ٿو ته اسان
جي وطن جو هاري تمام گهڻو محنتي آهي. اهو اسان جي اناج جي
بندوبست لاءِ ڏينهن رات بنين ۾ پيو محنت ڪندو آهي.

دعا گهري ”اقبال“ ٿو هر دم،

ديس جو ٿئي شل پاڳ ڀلارو.

سمجهاڻي: هن بيت ۾ شاعر ”محمد اقبال شيخ“ دعا گهرندي چوي
ٿو ته شل! الله پاڪ اسان جي وطن جا نصيب ڀلا ڪري. اسان جي
ملڪ کي هر عذاب کان محفوظ رکي.

مشق

هيٺين سوالن جا جواب لکو.

1 اسان جي ملڪ جي جهنڊي جو ڪهڙو رنگ آهي؟

ج اسان جي ملڪ جي جهنڊي جو رنگ سائو ۽ اڇو آهي.

- 2 جھنڊي ۾ ڇا چمڪندو آهي؟
- ج جھنڊي ۾ چند ۽ ستارو چمڪندو آهي.
- 3 ديس جي مٽي ڪهڙي آهي؟
- ج ديس جي مٽي خوشبوءِ واري آهي.
- 4 شاعر وطن لاءِ ڪهڙي دعا ٿو گهري؟
- ج شاعر وطن لاءِ دعا گهري ٿو ته اسان جي وطن جو پاڳ پلارو ٿئي.

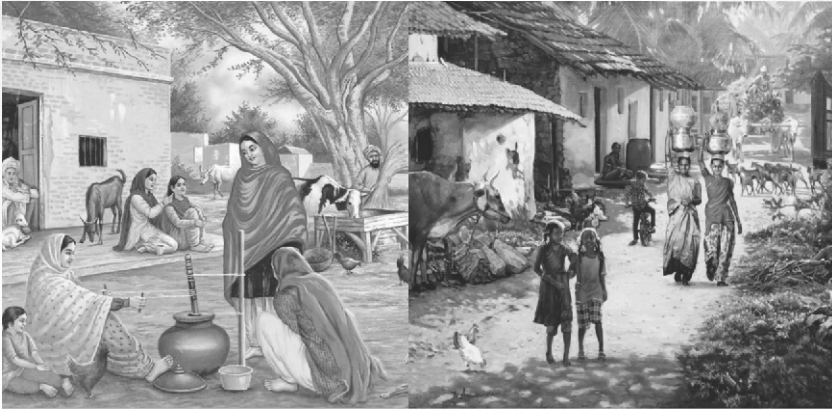
هينيان خال پريو.

- 1 ڪيت وطن جا _____ سهڻا _____ ڏاڍا _____
- 2 خوشبوءِ وارو هر هڪ _____ چارو _____
- 3 جھنڊي _____ جو رنگ آهي سائو _____
- 4 هن ۾ چمڪي _____ چند، ستارو _____

لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

لفظ	معنيٰ
چارو	رستو
جملو	اسان کي هميشه حق جو چارو وٺڻ گهرجي.
سگهارو	طاقتور
جملو	اسان جي ملڪ جو هر هڪ سپاهي سگهارو آهي.
ڪيت	بني
جملو	اسان جي ملڪ جا ڪيت ڏاڍا سرسبز آهن.
پاڳ	نصيب
جملو	شا! الله سائين اسان جي ملڪ جو پاڳ پلارو ڪري.
لُڇڻ	محنت ڪرڻ
جملو	اسان جي ملڪ جو هاري هر وقت زمين ۾ لُڇي ٿو.

مثالي ڳوٺ

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
آدمشماري	ماڻهن جي ڳڻپ	اڏجي	ناھجي
سڌارو	ترقي	نيڪال	خارج ڪرڻ
رٿابندي	منصوبو ٺاھڻ	وڻڪاري	وڻ ڀوڪڻ
پرائڻ	حاصل ڪرڻ	سیدو سامان	ضرورت جو سامان
واڍا	ڊڪڻ	ڊيپو	اڏو
	جوڳو	مناسب	

خلاصو

هن سبق ۾ هڪ مثالي ڳوٺ جو ذڪر ڪيو ويو آهي، جنهن جي آدمشماري پنج هزار ٿيندي. سرڪار، ڳوٺ سڌار رٿا تي عمل ڪندي، ان جي سڌاري ۽ واڌاري لاءِ وڏي رقم منظور ڪئي. ڳوٺ جون سڀ گهڻيون پڪيون ڪيون ويون آهن، اڪثر ماڻهن جا گهر به پڪا آهن. ڪني پاڻيءَ جي نيڪال لاءِ ناليون ٺاهيون ويون آهن. ڳوٺ ۾ رٿابنديءَ سان وڻڪاري به ڪئي وئي آهي. تعليم

جي واڌاري لاءِ چوڪرن ۽ چوڪرين لاءِ پرائمري ۽ مڊل اسڪول به آهن، جتي ڳوٺ ۽ ڀرپاسي وارن ڳوٺن جا ٻار تعليم حاصل ڪري رهيا آهن. ڳوٺ ۾ هڪ سرڪاري اسپتال به آهي. ان کان علاوه ڳوٺ ۾ هڪ جانورن جي اسپتال، پوسٽ آفيس، ٽيليفون آفيس ۽ هڪ لائبريري پڻ آهي. ٻارن جي راند روند لاءِ هڪ وڏو ميدان آهي. آبادگارن جي سهولت جي لاءِ بچ ۽ پاڻ جو ڊيپو به آهي. ڳوٺاڻن جي سهولت لاءِ هڪ مارڪيٽ ٺهرائي ويئي آهي، جنهن ۾ درزي، ڌوٻي، حجم، واڍي، ڪنڀر ۽ لوهر جا دڪان به آهن. مطلب ته مثالي ڳوٺ جي رهواسين کي هر قسم جي سهولت موجود آهي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① مثالي ڳوٺ ۾ تعليم جي واڌاري لاءِ ڪهڙو بندوبست ٿيل آهي؟
- ج ڳوٺ ۾ تعليم جي واڌاري لاءِ چوڪرن ۽ چوڪرين جا پرائمري اسڪول ۽ مڊل اسڪول پڻ آهن، جتي نه فقط اسان جي ڳوٺ جا بلڪه ڀر واري ڳوٺن جا ٻار به تعليم پرائڻ لاءِ ايندا آهن.
- ② هنري اسڪول ۾ نياڻين کي ڪهڙا ڪهڙا هنر سيکاريا وڃن ٿا؟
- ج ڳوٺ ۾ چوڪرين کي هٿ جو هنر سيکارڻ لاءِ پڻ هڪ هنري اسڪول قائم ڪيل آهي، جتي کين سبڻ، ڀرڻ ۽ اُٺڻ جو هنر سيکاريو ويندو آهي.
- ③ ڳوٺاڻا علاج ڪٿان ڪرائيندا آهن؟
- ج ڳوٺ ۾ هڪ سرڪاري اسپتال آهي، جتان سڀ ڳوٺاڻا علاج ڪرائيندا آهن.
- ④ مثالي ڳوٺ جي ماڻهن جو صاف پاڻي نه ملڻ وارو مسئلو ڪيئن حل ٿي ويو آهي؟
- ج واٽر سپلائي اسڪيم لڳڻ سان صاف پاڻي وارو مسئلو به حل ٿي ويو آهي.

- ① اُن جي آدمشماري _____ پنج _____ هزار آهي.
- ② انهيءَ جي ڀرسان ٻيا به ڪيترائي ننڍا ننڍا _____ ڳوٺ آهن.
- ③ اسان جي ڳوٺ ۾ _____ تعليم _____ جو پڻ جوڳو انتظام آهي.
- ④ هاڻي ته اسان جو ڳوٺ ڄڻ سٺي نموني _____ اڏجي ويو آهي.
- ⑤ انهيءَ _____ مارڪيٽ _____ مان اسان جي ۽ ٻين ڳوٺن جا ماڻهو گهرن لاءِ سیدو سامان وٺندا آهن.

لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

لفظ	معنيٰ
انتظام	بندوبست
جملو	ڳوٺ ۾ تعليم جو جوڳو انتظام ٿيل آهي.
واڌاري	ترقي
جملو	ڳوٺ ۾ تعليم جي واڌاري لاءِ پرائمري ۽ مڊل اسڪول قائم ٿيل آهن.
پرائڻ	حاصل ڪرڻ
جملو	ڇوڪرين جي تعليم پرائڻ لاءِ پڻ ڳوٺ ۾ بندوبست ٿيل آهي.
روزگار	ڪاروبار
جملو	ڳوٺ جا ماڻهو روزگار لاءِ شهرن ڏانهن ويندا آهن.
سُڪ	سهولت
جملو	ڳوٺ ۾ سیدو سامان ملڻ جو سک آهي.

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

د

ضد	لفظ	ضد	لفظ
پکا	گچا	موت	زندگي
هاري	زميندار	شهر	ڳوٺ
ڏک	سُک	پري	ويجهو

صحيح جملي جي سامهون ”ص“ ۽ غلط جملي جي سامهون ”غ“ لکو.

هم

1. اسان جي ڳوٺ جي آدمشماري ٽي هزار آهي. ✓
2. ڳوٺ ۾ هڪ سرڪاري اسپتال موجود آهي. ✓
3. هُنري اسڪول ۾ چوڪرين کي سبڻ، ڀرڻ ۽ اُٺڻ جو هنر سيکاربو آهي. ✓
4. اسان جي ڳوٺ ۾ بجليءَ جو انتظام نه آهي. ✗
5. هارين ۽ زميندارن جي سهولت لاءِ بچ ۽ پاڻ جو ڊيپو موجود نه آهي. ✗

شهر جي صفائي

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
گدلاڻ	گندگي	ڊسپينسري	ننڍي اسپتال
جيوڙا	جراثيم	دز	مٽي
وچڙندڙ	چنبڙندڙ	واڙا	وڻاڻ
کوس گهر	جانورن کي ڇڏڻ جي جڳهه	جھڳن	ميڙ، مچو

خلاصو

هن سبق ۾ شهر جي صفائيءَ جو ذڪر ڪيو ويو آهي. اڄڪلهه اسين پنهنجي چوڌاري ترثفڪ، گوڙ، دونھون، دز، رستن ۽ گهٽين ۾ ڪچري جا ڍير، گهرن جي ڀرسان بيٺل گندو پاڻي جتي ڪٿي عام جام ڏسون ٿا. ماحول جي اهڙي حالت ڳوٺن جي پيٽ ۾ شهرن جي تمام گهڻي خراب آهي. ماحولياتي گدلاڻ جون اهي شيون اسان جي زندگيءَ کي تمام گهڻو نقصان پهچائين ٿيون. زندگيءَ لاءِ صاف پاڻي، تازي هوا ۽ صاف سٿرو ماحول تمام ضروري آهي. گندگيءَ جي ڪري ڪيترائي نقصانڪار جيوڙا پيدا ٿين ٿا، جيڪي نه رڳو اسان انسانن، پر جانورن ۽ ٻوٽن ۾ به

انيڪ بيمارين جو ڪارڻ بڻجن ٿا. شهر جي صفائي رکڻ اسان مان هر هڪ شهريءَ جو فرض آهي. اسان کي سڀ کان پهرين پنهنجي گهر کي صاف رکڻ گهرجي. گهر جو ڪن ڪچرو ڍڪ واري دٻن يا ٽوڪرين ۾ وجهي، گهر جي ٻاهران رکيل وڏي دٻي ۾ ڦٽو ڪرڻ گهرجي. شهر جي ڪني پاڻيءَ جي نيڪال لاءِ ناليون اهڙي طرح ٺهرايل هجن، جو سمورو پاڻي سولائيءَ سان وهي وڃي وڏي نالي ۾ پوي. اسپتالن ۽ ڊسپينسرين جي عملي کي گهرجي ته ڪم آندل پٽيون، ڪپهه ۽ خالي بوتلون وغيره ۽ ٻيو استعمال ٿيل سامان ۽ ڪچرو ڍڪيل ٽوڪرين ۾ وجهي، باقاعدي سان ان کي صفائي واري عملي جي مدد سان نيڪال ڪرائين.

ڪارخانا ۽ ورڪشاپ وغيره شهر کان ٻاهر ايترو پري هجن، جو انهن جي دڙ ۽ دونهون شهر ۾ نه اچي سگهي. ڪوس گهر، ميوي ۽ ڀاڄين جي وڪري جون بازارون، مال جا واڙا ۽ وٽاڻ وغيره به شهر کان ٻاهر هئڻ گهرجن. ڪن ڪچرو شهر جي ٻاهران کڏن ۾ اڇلڻ گهرجي. گوشت، مڇي، منائي، ميوي ۽ ٻين کاڌي پيتي جي شين واري دڪانن ۽ هوٽلن تي هميشه جاري وارا در هئڻ گهرجن، جيئن اهي مڪين جي جهڳن کان بچيل رهن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- 1 ڪارخانا ڪٿي هئڻ گهرجن؟
- ج ڪارخانا شهر کان پري هئڻ گهرجن.
- 2 شهر جي صفائي رکڻ ڇو ضروري آهي؟
- ج اسان کي گهرجي پنهنجي شهر، ڳوٺ ۽ پاڙي کي صاف سٿرو رکون، ائين ڪرڻ سان اسان ڪيترين ئي بيمارين ۽ گندگين کان بچي پونداسين ۽ سُڪ واري زندگي گذارينداسين.

3 گوشت، مڇي، مٺائي ۽ ٻين کاڌي پيٽي جي شين کي ڪيئن رکڻ گهرجي؟

ج گوشت، مڇي، مٺائي ۽ ٻين کاڌي پيٽي جي شين کي جاريءَ وغيره سان ڍڪي رکڻ گهرجي ته جيئن اهي مڪين جي جراثيمن کان بچيل رهن.

4 اسان مان هر هڪ جو ڪهڙو فرض آهي؟

ج اسان سڀني تي اهو فرض آهي ته انهن ٻڌايل ڳالهين تي عمل ڪري سٺا شهري بڻجون.

ب هيٺيان خال ڀريو.

1 زندگي لاءِ تازي هوا ۽ صاف سُوٽرو ماحول نهايت ضروري آهي.

2 گندگيءَ جي ڪري ڪيترائي نقصانڪار جيوڙا پيدا ٿين ٿا.

3 انهيءَ جي شروعات پهريان پنهنجي گهر کان ڪرڻ گهرجي.

4 کارخانا به شهر کان تمام پري هئڻ گهرجن.

ج لفظن جي معنيٰ لکيو ۽ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

ڪن ڪچرو

گندگي

اسان کي پنهنجي شهر کي گندگيءَ کان پاڪ ڪرڻ گهرجي.

جملو

ملازم

عملو

ميونسپل جو عملو پابنديءَ سان گند ڪچرو کڻي ويندو آهي.

جملو

ميٽر

جُهڳٽن

پنهنجي شين کي جاريءَ سان ڍڪڻ گهرجي ته جيئن مڇرن ۽

جملو

مڪين جي جُهڳٽن کان بچائي سگهجي.

جملو اسان کي پنهنجي ماحول کي صاف سٿرو رکڻ گهرجي.

سنو

بهتر

جملو اسان کي پنهنجو ماحول بهتر ڪرڻ لاءِ صفائيءَ جو خيال رکڻ گهرجي.

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

د

لفظ	ضد	لفظ	ضد
ٿوري	گهڻي	پري	ويجهو
سستو	مهانگو	سولائي	ڏکيائي
ٻاهر	اندر	نقصان	فائدو

شهر جي صفائيءَ تي ڏهن ستن جونوٽ لکو.

- (1) گندگيءَ جي ڪري ڪيترائي نقصانڪار جيوڙا پيدا ٿين ٿا.
- (2) انسانن سان گڏ، جانورن ۽ ٻوٽن ۾ به ڪيتريون ئي بيماريون پيدا ڪن ٿا.
- (3) اسان مان اهو هر هڪ جو فرض آهي ته پنهنجي شهر، ڳوٺ ۽ پاڙي جي صفائي رکون.
- (4) جيڪڏهن اسان پنهنجو فرض پورو ڪنداسين ته ڪيترين ئي بيمارين ۽ گندگين کان بچي پونداسين.
- (5) ۽ سُڪ واري زندگي گذارينداسين.
- (6) صفائيءَ جي شروعات پهريان گهر کان ڪرڻ گهرجي.
- (7) گهر جو ڪن ڪچرو ڍڪ وارن ڍن يا ٽوڪرين ۾ وجهجي.
- (8) گهر جي ٻاهران رکيل وڏي ڍي ۾ ڦٽو ڪجي.
- (9) جتان اهو ڪچرو صفائيءَ وارو عملو کڻي وڃي.
- (10) انهن ٻڌايل ڳالهين تي عمل ڪري، اسان سٺا شهري بڻجي سگهون ٿا.

مليريا

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
مليريا	بيماريءَ جو نالو	گسائڻ	غير حاضر رهڻ
اڳي	پهريان	الهندي	اولهه واري
بُخار	تب	لنگهيس	گذريس
ڪالهه	گذريل ڏينهن	درخواست	عرض
پوسل	بيٺل پاڻي	تندرست	صحتمند
طريقا	اپاءَ	جوڳو	مناسب
دُٻا	ڪڏا	لٽائي	ڍڪائي
انتظام	بندوبست	معلومات	ڄاڻ
باري ۾	بابت		

خلاصو

ڪجهه ڏينهن کان سعيد اسڪول ڪونه آيو. ڇوڪرن استاد کي ٻڌايو ته سعيد جن پهريان وارو گهر ڇڏي، شهر جي گندي پاڻيءَ واري ڪڏ ڏانهن گهر اڏائي وڃي رهيا آهن، ان ڪري هيٺئر پاڻ ۾ ملي ڪونه ٿا سگهون. استاد چيو ته هيءُ سرءُ جي مند آهي. شهر ۾ مچر به گهڻا ٿي پيا آهن، ان ڪري سمجهان ٿو ته سعيد کي مليريا جو بخار ٿي پيو آهي. ڇوڪرن، استاد کان پڇيو ته سائين! ٻڌايو ته مليريا جو بخار ڇاڃي ڪري ٿيندو آهي؟ استاد ٻڌايو ته مليريا جي بخار جو سبب مچر آهن. مچر ٻن قسمن جا ٿين ٿا. هڪڙا عام مچر ۽ ٻيا آهن زهري مچر. زهر وارا مچر جڏهن بخار واري ماڻهوءَ کي چڪ پائي ان جو رت چوسين ٿا، تڏهن بيمار جي

رت سان مليريا جا جيوڙا به مچرن جي پيٽ ۾ هليا وڃن ٿا. ان کان پوءِ اهي مچر وري جڏهن ٻئي چڱي پلي ماڻهوءَ کي چڪ پائين ٿا، تڏهن اهي جيوڙا جيڪي بيمار ماڻهوءَ جي رت مان چوسيا هئائون، سي چڱي پلي ماڻهوءَ جي جسم ۾ داخل ٿيو وڃن ۽ انهيءَ ماڻهوءَ کي به بخار اچيو وڃي، ان ڪري ضروري آهي ته مچر پيدا ٿيڻ يا وڌڻ ئي نه ڏجن.

مليريا جي روڪ لاءِ حفاظتي ادارا سدائين ڪوشش ڪندا رهن ٿا. انهن هيٺيون سفارشون ڪيون آهن:

- (1) گپ، چڪ، پوسل ۽ ڪني پاڻيءَ جا دٻا ٿيڻ نه ڏجن. جيڪڏهن اهڙا دٻا، ڪڏون يا تلاءَ هجن ته مٽيءَ سان پراڻي ڇڏڻ گهرجن.
- (2) جن هنڌن تي گندگاهه هجي، اتان اهو ختم ڪري ڇڏڻ گهرجي.
- (3) گهرن ۾ پاڻيءَ جي نيڪال جو جوڳو بندوبست هڻڻ گهرجي.
- (4) مال جي وٽائن تي چيڻو ۽ پوسل ٿيڻ نه ڏجي.
- (5) ڪني پاڻيءَ جا حوض ۽ تلاءَ، جيڪي مٽيءَ سان لٽائي نه سگهجن، انهن جي ڪناري واري پاڻيءَ تي وقت بوقت مچر مار دوا جو قوهارو ڪرائجي.
- (6) تپاوليءَ وارن ڏينهن ۾، رات جو مهاري يا مچرداني استعمال ڪرڻ گهرجي ۽ ”جليبي“ يا ”مٺ“ به ڪم آڻڻ گهرجي ۽ ان کان سواءِ ڊاڪٽر جي مشوري سان مليريا روڪ جون اڳواٽ گوريون کائجن.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

- ① مچرن جا گهڻا قسم آهن؟
- ج مچرن جا ٻه قسم آهن.
- ② مليريا کان بچڻ لاءِ ڪهڙا ٻه ٽي اپاءَ ٻڌايو.
- ج جن هنڌن تي گندگاهه هجي، اهو ختم ڪري ڇڏڻ گهرجي.
- مال جي وٽائن تي چيڻو ۽ پوسل ٿيڻ نه ڏجي.

ٽپاوليءَ وارن ڏينهن ۾ رات جو مچرداني استعمال ڪرڻ گهرجي،
جليبي ۽ مٺ به ڪم آڻڻ گهرجي.

3 مليريا جو بخار ڇا کان ٿيندو آهي؟

ج زهريلي مچر جي رت چوسڻ سان مليريا جا جيوڙا ماڻهوءَ جي پيٽ
۾ هليا ويندا آهن. ان ريت اهو بخار پڪڙبو آهي.

ب هيٺيان خال ڀريو.

1 ضروري آهي ته _____ مچر _____ پيدا ٿيڻ يا وڌڻ تي نه ڏجن.

2 جن هنڌن تي _____ گندگاهه _____ هجي، اهو ختم ڪري ڇڏڻ گهرجي.

3 ڪجهه ڏينهن کان سعيد _____ اسڪول _____ ڪونه ٿو اچي.

4 سائين: هيءَ سعيد جي _____ درخواست _____ آهي.

5 هڪڙا مچر عام جڏهن ته ٻيا _____ زهريلا _____ مچر ٿيندا آهن.

ج صحيح جواب چونڊيو.

1 ڪجهه ڏينهن کان شهر جي _____ الهندي _____ پاسي وڃي ويٺا آهن.

(i) ڏاکڻي (ii) الهندي ✓ (iii) اترين

2 مليريا جو بخار _____ مچرن _____ جي ڪري ٿيندو آهي.

(i) ڏيڏرن (ii) مکين (iii) مچرن ✓

3 گهرن _____ ۾ پاڻيءَ جو جوڳو انتظام هئڻ گهرجي.

(i) گهرن ✓ (ii) شهرن (iii) ٻنين

معنيٰ

لفظ

سبب

ڪارڻ

جملو مليريا جو ڪارڻ پلازموڊيم نالي جيوڙو آهي .

نمونا

طريقا

جملو مليريا کان بچڻ لاءِ ڪيترائي طريقا آهن.

ڍڪي

لٽائي

جملو ڪوشش ڪجي ته ڪني پاڻيءَ جي تلائن کي لٽائي ڇڏجي.

ٽپُ

بخار

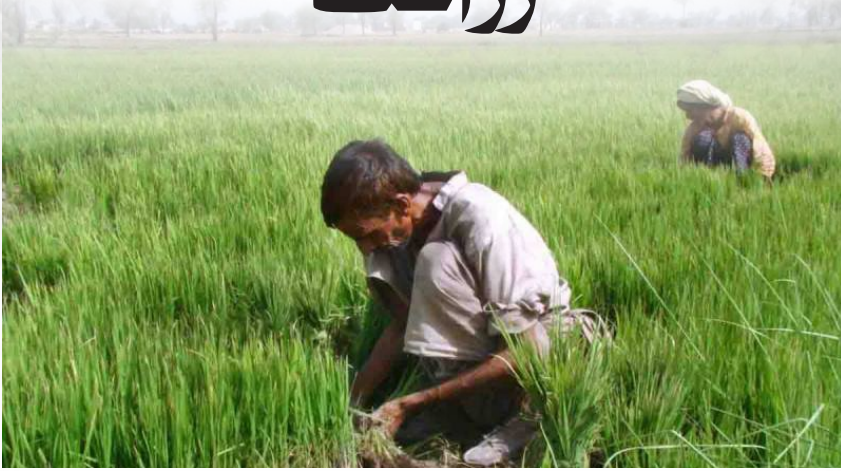
جملو مليريا جو بخار مچرن جي ڪري ٿيندو آهي.

صلاح

مشورو

جملو طبيعت خراب ٿيڻ وقت ڊاڪٽر سان مشورو ڪرڻ گهرجي.

زراعت

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
زراعت	بني باري جو ڪم	قديم	اوائلي
ڪرت	ڪم ڪار	ڪيتي	بني بارو
مدد	سهڪار	زرخيز	آباد، ساوا
آيت	آمدني	هٿرادو	مصنوعي
پيداوار	آيت، آمدني	خوراڪ	غذا
ڪيڙڻ	هر ڏيڻ	مندون	موسم
علاوه	کان سواءِ	حصن	پاڳن
ورهائڻ	تقسيم ڪرڻ	ضرورت	گهرج
پرڏيهي	غيرملڪي	ناٿو	پيسو

خلاصو

زراعت دنيا جي سڀ کان قديم ڪرت آهي. اها هزارين سالن کان هلندي پئي اچي. انهيءَ زماني ۾ ئي ماڻهن اهو ڄاڻي ورتو هو ته قلمن ۽ بجن مان ٻوٽا ڪيئن اُپائجن ۽ جانور ڪيئن پالجن.

اسان جو ملڪ هڪ زرعي ملڪ آهي. سنڌ صوبي ۾ هزارين سالن کان سنڌو درياءَ جي ميداني علائقن جي پلڪين زمينن ۾ زراعت ٿيندي اچي ٿي. ڪيترين ئي صدين کان ڪيٽيءَ جو سڄو دارومدار انسان جي پورهئي تي آهي. هاري ڍڳن جي مدد سان زمين ڪيڙي، مال جو پاڻ وجهي زمين کي زرخيز بڻائيندا آهن ۽ پاڻ فصلن ۾ لبارو وجهندا آهن، پر هاڻي فصل پوکڻ ۽ لُڻڻ جون مشينون ايجاد ٿيڻ سان ٿوري ڪم سان گهڻي اپت ٿئي ٿي.

دنيا جي آبادي وڌڻ سان خوراڪ جون ضرورتون به وڌي رهيون آهن، جنهن ڪري سائنسدانن بهتر مشينون، اثرائتا پاڻ ۽ جيت مار دوائون ايجاد ڪري ورتيون آهن، ته جيئن پيداوار کي وڌائي سگهجي.

جيتوڻيڪ هاڻي پوکيءَ جا طريقا بدلجي ويا آهن، پر سنڌ ۾ اڃان تائين پراڻا طريقا به هلندا پيا اچن.

سنڌ ۾ پوکيءَ جون ٻه مندون آهن: هڪڙي ڪٽي يا خريف ۽ ٻي چيٽ يا ربيع. خريف جا فصل ڪپهه، ساريون، مکئي، جوئر ۽ ڪمند آهن ۽ ربيع جا فصل ڪڻڪ، چڻا، مسور ۽ سرنهن يا جانيو وغيره آهن.

فصلن کي ٻن ڀاڱن ۾ ورهايو ويو آهي. هڪڙا اناج وارا فصل سڏجن، جيئن ڪڻڪ ۽ چانور وغيره ۽ ٻيا ٺاڻي وارا فصل جيئن ڪپهه ۽ ڪمند وغيره.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. زراعت دنيا ۾ ڪڏهن کان ٿيندي پئي اچي؟
2. زراعت دنيا ۾ هزارين سالن کان هلندي پئي اچي.
2. فصل پوکڻ ۽ لُٽڻ جون مشينون ايجاد ٿيڻ سان ڇا ٿي رهيو آهي؟
- ج. فصل پوکڻ ۽ لُٽڻ جون مشينون ايجاد ٿيڻ سبب ٿوري ڪم سان گهڻي اُپت ٿي رهي آهي.
3. سنڌ ۾ پوکيءَ جون گهڻيون مندون آهن؟
- ج. سنڌ ۾ پوکيءَ جون ٻه مندون آهن، هڪڙي ڪتي يا خريف، ٻي چيت يا ربيع.
4. مُلڪي ضرورتن کان وڌيڪ پيداوار جو ڇا ڪيو ويندو آهي؟
- ج. مُلڪي ضرورتن کان وڌيڪ پيداوار ٻين ملڪن کي وڪرو ڪري پرڏيهي ناٿو ڪمايو ويندو آهي.

هينيان خال پريو.

1. فصلن کي ٻن حصن ۾ ورهايو وڃي ٿو.
2. ڪڻڪ ۽ چانور اناج وارا فصل آهن.
3. ڪپهه ۽ ڪمند ناڻي وارا فصل آهن.
4. زمين جي زرخيزي وڌائڻ لاءِ هٿرادو ڀاڻ وجهجي ٿو.
5. هاري ڊڳن جي مدد سان زمين کيڙيندا آهن.

لفظن جي معنيٰ لکوءِ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

زراعت پوکي راهي / کيتي:

جملو زراعت اسان جي ملڪ جو خاص پيشو آهي.

ڪم ڪار

ڪرت

جملو زراعت دنيا جي سڀ کان قديم ڪرت آهي.

پئسو

ناٿو

جملو زراعت جي اضافي پيداوار وڪڻي پرڏيهي ناٿو ڪمايو ويندو آهي.

پيداوار

اُپت

جملو هٿرادو پاڻ وجهي کاڌ خوراڪ جي اُپت وڌائي سگهجي ٿي.

سياڻپ

ڏاهپ

جملو هاري ڏاهپ سان زمين کيڙي ٿو.

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

ضد

لفظ

ضد

لفظ

اونهارو

سياري

آسمان

زمين

غير ضرورت

ضرورت

روني

لاٻارو

ڊگيون

ڊگا

هيٺين واحد لفظن جا جمع لکو.

جمع

واحد

جمع

واحد

مندون	مند	صوبا	صوبو
ڊگا	ڊگو	مشينون	مشين
پيداوارون	پيداوار	جيوڙا	جيوڙو

Colourbox

وقت چوي آئون بادشاهه

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
شاهائي	شاهي	پسجن	ڏسجن
پهريان	پايان	نپجن	ڀلن
پوشاڪ	ڪپڙا/لباس	ڦلن	گلن
بجهي	پروڙي	جوين	جواني
ماڳين	جڳهن	قياس	رحم
غافل	لا پرواهه	هنيلا	تڪبر وارا
ڏينھڙا	ڏينهن	ماڙيون	وڏيون جايون

شعرن جي تشريح

شاهائي شاهن جان، پهريان نه پوشاڪ،
تلي آئون تيلي تي، ويهي نه ڪيان واک،
شاهه شهنشاهه، جن جي هر هنڌ بجهي هاڪ،
چتي ويندن چاڪ، پاڻهي پوندا پيش مون.

سمجهاڻي: شاعر هن بيت ۾ چوي ٿو ته ”وقت بادشاهه“، ٻين بادشاهن وانگر پوشاڪ ڪونه ٿو پائي ۽ نه ئي ٻين وانگر تخت تي ويهي حڪم هلائي ٿو. دنيا جا بادشاهه، جن جي هر هنڌ ساراهه آهي، تن جي طاقت ختم ٿي ويندي ۽ هڪ ڏينهن اهي سڀ اچي منهنجي (وقت جي) اڳيان پيش پوندا.

هندين ماڳين منهنجو، ڦري ٿو فرمان،
 ڏاڍو مون کان ڪونه ڪو، آهي ڪو انسان،
 تابع مون اصل کان سارو هي جهان،
 ڇا پوڙهو ڇا جوان، پاڻهي پوندا پيش مون.
 سمجهاڻي: شاعر چوي ٿو ته ”وقت بادشاهه“ جو حڪم هر هنڌ هلي
 ٿو. ڪوبه انسان ان کان ڏاڍو نه آهي. هي سڄو جهان ان جي تابع
 آهي. سڀ جوان ۽ پوڙها هن کي اچي پيش پوندا.

چورن وانگي آئون چُران، غافل ڪين بُجهن،
 توڙي گهڙيال تن اڳيان، واڄت ڪيو وڃن،
 پلڪن مان پهر ٿيو، ڏينھڙا ٿا گذرن،
 لنگهيو ورهيه وڃن، پاڻهي پوندا پيش مون.
 سمجهاڻي: شاعر چوي ٿو ته ”وقت بادشاهه“ چورن وانگر آهستي
 آهستي هلي رهيو آهي، پر غافل ڪجهه به نٿا سمجهن. جيتوڻيڪ
 انهن جي اڳيان گهڙيال وڃي رهيا آهن. پلڪن (ساعتن) مان پهر ٿي
 ڏينهن به گذرندا ٿا وڃن. اهڙيءَ طرح سال به گذري ويندا ۽ هڪ
 ڏينهن اهي سڀ اچي منهنجي (وقت جي) اڳيان پيش پوندا.

چورن وانگي آئون چُران، سمجهو ڪي سمجهن،
 پوڙهن جي پيشانيءَ ۾، پيرا مون پسجن،
 ڪارن منجهان مون ڪيا، اڃا سر سندن،
 ڪنيو لٽ ڏڏن، پاڻهي پوندا پيش مون.
 سمجهاڻي: شاعر چوي ٿو ته ”وقت بادشاهه“ چورن وانگي آهستي
 آهستي هلي رهيو آهي. ڪي سمجهه وارا ئي ان ڳالهه کي سمجهن
 ٿا. پوڙهن جي پيشانيءَ ۾ وقت جا نشان نظر اچي رهيا آهن. انهن
 جو مٿو ڪاري مان اڇو مون (وقت) ٿي ڪيو آهي. جيڪي هاڻي
 لٽ تي پيا هلن، اهي نيٺ اچي مون اڳيان پيش پوندا.

گلن جهڙا ٻارڙا، ڦلن جيئن نپجن،
 خيال نه تر جيترو، منهنجو اهي ڪن،
 چوپن ويندن نڪري، پوندي سڏ پوءِ تن،
 هڏ نه پوءِ هلندن، پاڻهي پوندا پيش مون.
 سمجهاڻي: شاعر چوي ٿو ته گلن جهڙا معصوم ٻارڙا، جيڪي ڦلن
 (ميون) وانگر نپجن ٿا، تن کي منهنجو ڪوبه خيال نه آهي. اهي
 نوجوانيءَ ۾ به بي پرواهه رهندا. جڏهن سندن اها جواني ختم ٿي
 ويندي ۽ اهي پوڙها ۽ ڪمزور ٿي ويندا ته پوءِ انهن کي خبر
 پوندي ۽ اهي سڀ اچي مون اڳيان پيش پوندا.

پوڙهي ڇا جوان جو، قياس نه ڪريان ڪو،
 جامو وٺي انسان جو، جڳ ۾ آيو جو،
 پيش مون پاتشاهه جي، پاڻهي پوندو سو،
 بانور ڇا ٿي تو، ڪيو ڙي انسان آه!
 سمجهاڻي: شاعر چوي ٿو ته ”وقت بادشاهه“ ڪنهن به پوڙهي ۽
 جوان تي ڪو به قياس نٿو ڪري، جيڪي به انسان جو ويس وٺي
 هن دنيا ۾ آيا آهن، سي مون بادشاهه جي اڳيان ضرور پيش ٿيندا.
 اي ڪمزور انسان! تون ڇاتي ايتري وڏائي يا هٿ ٿو ڪرين.

هنيلا هوڏ پئي، پلي ڪوت اڏاءِ،
 خرچي خزان ڪيترا، تون ماڙيون محل بناء،
 پت ته مڙندي پت ڪي، ايءُ هينئين سين لاءِ،
 شاهه زمان سان جاءِ، بيشڪ ڪنهن جي ناه ڪا!
 سمجهاڻي: شاعر ”پيرومل مهرچند“ چوي ٿو ته هنيلا انسان پلي
 ڪيتري به هوڏ ڪري، ڪوت اڏائي، خزان خرچي، ماڙيون محل
 بنائي، پر اهو سڀ ڪجهه فاني آهي. ڪوبه ماڻهو وقت سان مقابلو
 نٿو ڪري سگهي.

مشق

هينين سوالن جا جواب لکو.

1. هي نظم ڇا بابت آهي؟
- ج. هي نظم وقت بابت آهي.
2. وقت پاڻ کي بادشاهه ڇو ٿو سڏرائي؟
- ج. هر ڪو وقت آڏو پيش پوي ٿو، ان ڪري وقت پاڻ کي بادشاهه سڏرائي ٿو.
3. سارو جهان ڪنهن جي تابع هوندو آهي؟
- ج. سارو جهان وقت جي تابع هوندو آهي.

بيت مڪمل ڪريو.

1. شاهڙي شاهن جان، پھريان نه پوشاک
2. تابع مون اصل کان، سارو هي جهان
3. توڙي گھڙيال تن اڳيان، واچت ڪيو وڃن
4. ڇا پوڙهو ڇا جوان، پاڻهي پوندا پيش مون

لفظن جي معنيٰ لکوءَ جملن ۾ ڪم آڻيو.

معنيٰ

لفظ

ڪراڙو

پوڙهو

جملو پوڙهو ماڻهو ٻار برابر هوندو آهي.

ڪپڙا

پوشاک

جملو بهار جي موسم ۾ پتن کي پوشاک پئجي ويندي آهي.

آواز

واڪ

جملو ٽلي آئون ٽيلي تي، ويهي نه ڪيان واڪ.

فرمانبردار

تابع

سارو جهان وقت جي تابع هوندو آهي.

جملو

حاضر

پيش

هر ڪو وقت جي آڏو پيش پوي ٿو.

جملو

هيٺين لفظن جا ضد لکو.

د

ضد

لفظ

ضد

لفظ

ويڃڻ

اچڻ

پوڙهو

جوان

روشنِي

اوندھ

شام

صبح

نقل

اصل

ڪوڙ

سچ

ميٺ محبت

ڏکين لفظن جي معنيٰ

لفظ	معنيٰ	لفظ	معنيٰ
ميٺ محبت	امن پيار	سماج	معاشرو
سهپ	برداشت	درگزر ڪرڻ	معاف ڪرڻ
چوڻي	قول	ڪاٽي	چُرِي
ڪوه	نه	ذريعي	وسيلي
جهيڙو	فساد	قاسائڻ	الجهائڻ
عدالت	انصاف واري جڳهه	ڪير ڪند ٿيڻ	نهي وڃڻ
پشيمان	شرمسار	ويڙهه	جهيڙو
سبق	نصيحت	چڱا	سٺا

خلاصو

اڄوڪي سماج ۾ سهپ ۽ برداشت ڄڻ ته ختم ٿي ويئي آهي. ٻارن جي جهيڙي ۾ وڏا ٽپيو پون ۽ ائين ڳالهه ختم ٿيڻ بدران وڌيو وڃي.

گهڻا سال اڳ جي ڳالهه آهي ته هڪ ڳوٺ ۾ ٻه پاڙيسري ساجد ۽ نويد رهندا هئا. جن جي پاڻ ۾ ڏاڍي پريت هوندي هئي. هڪ ڏينهن ٻنهي جا پٽ پاڻ ۾ اٽي ڏڪر ڪيڏي رهيا هئا، ته اوچتو ساجد جي پٽ جي اٽي نويد جي پٽ کي لڳي ۽ ان جي مٿي مان رت وهڻ لڳو ۽ هو روئڻ لڳو. نويد جي زال گهر کان ٻاهر آئي ۽ هن پنهنجي پٽ جي اها حالت ڏسي، ساجد جي پٽ کي چمات هنياين ته هو به روئڻ لڳو. ايتري ۾ هن جي ماءُ به گهر کان ٻاهر نڪتي ۽ پنهنجي پٽ کي روئندو ڏسي، ٻئي عورتون به پاڻ ۾